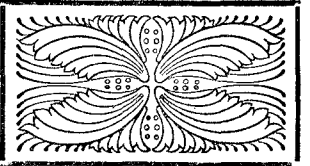

CRÒNICA

El nou Hospital i Asil

En el nombre de la setmana passada donavem compte que la Junta constructora del nou Hospital i Asil havia tingut la seva reunió oficial.

Nosaltres vàrem saber-ne, d'aquella reunió, no sols la seva celebració, sino el què es va tractar en ella; més, per haver arribat a nostre coneixement d'una manera oficiosa, un esperit de delicadesa va privar-nos de donar-ne compte detallat, senyalant tant sols la celebració de la mateixa.

Emperò, desitjosos de donar al públic una referència oficial dels propòsits que animen a l'expressada Junta, en prò de l'acabament de les obres del nou Hospital, vàrem dirigir-nos per carta al seu secretari don Jaume Serra i Dachs, demanant-li aital referència oficial per a donar-la al públic, que és, en definitiva, el més interessat en aquest assumpte, i per al qual coneixement hi té un perfecte dret.

No ha estat de sort aquesta vegada LA GRALLA en la seva pruija d'informar als seus llegidors i a Granollers dessorbre aquest afer. El senyor secretari de l'esmentada Junta no ha tingut ni tant sols la delicadesa de donar resposta a nostra comunicació. I ens dol que no ho hagi fet, puix que aquesta actitut es presta a diversos comentaris no gaire favorables per a la Junta i més particularment per a ell mateix, puix ja recordaran els nostres llegidors que quan el regidor senyor Robert portà aquest assumpte al Consistori, dit senyor Serra, que també és regidor i assistia a aquella sessió, no va tenir tampoc a bé el descloure els llavis.

Es que l'estat econòmic de l'expressada Junta no es pot presentar al públic? Es que les obres fetes en el nou Hospital no estan en relació amb els diners gastats? Es que l'estat de relacions entre la Junta i l'Ajuntament priva a aquèlla el donar compte al públic de l'esmerçament dels cabals que han administrat? Es, finalment, por a la sanció pública, el què priva a l'expressada Junta constructora, de donar coneixement al poble de

Granollers de l'estat de les obres i diners que manquen per a acabar-les?

Totes aquestes i moltes altres preguntes poden fer-se els veïns de Granollers, en notar el silenci de la Junta en donar compte detallat del seu comès.

Pensin els senyors que la componen, que l'actual paralització de treballs, perjudica en gran manera als edificis construïts puix que la deshabitació dels mateixos és causa de desperfectes materials; i pensin, sobre tot, en els vells asilats i malalts de la casa vella, que cada dematí —com nou suplici de Tàntal— veuen i assaboreixen els hermosos edificis construïts, sense que pugan tenir la ditxa ni tant sols la de l'esperança de tenir-hi amorós sopluig.

Per la nostra part, considerant, potser més bé que la Junta, la necessitat de solucionar d'un cop i per mai més pensar-hi l'expressat assumpte, insistirem les vegades que sigui necessari, a fi de crear un estat d'opinió que obligui sino material, moralment a la Junta, i sino a aquesta a l'Ajuntament, per a procurar assolir l'esborrament del dictat de vergonyosa que ja pesa dessorbre aital qüestió.

Fins a un altre.

La NOTARIA de
D. Manuel Gatell i Solà
l'Arxiu general de protocols d'aquest
Partit judicial

s'ha traslladat al Carrer d'en Clavé, 31
(Casa Torredadella)

Silveri Botey

Tallers de fundició de metalls
Construcció de material elèctric

Reparacions i instal·lacions
elèctriques i mecàniques

Doctor Robert, 14 : Telèf. 98

Notes i comentaris

Dies enrera llegírem una nova, en la premsa diària, que ens feu estar una estona amb ànsia.

Un automòbil havia topat amb un pal dels tramvies, i s'havien ferit tres persones. Una d'elles, s'anomenava Martí Llobet, i la seva edat era de trenta anys.

Es clar que a Catalunya és molt extès el cognom del mestre fundador de l'Orfeó Granollerí; cert també que aquest compatriota nostre viu a Figueres, on dirigeix l'orfeó Germanor Empordanesa. Sí, sí... Però és una coincidència notable la dels noms i la de l'edat. I no fora estrany que de Figueres havés anat a Barcelona.

Si el serà, si no el serà?...

Sortosament, un company nostre — el doctor Francisco Montañà, metge i redactor de LA GRALLA —, la nit abans havia sigut a la Casa de Socors, a l'hora en que hi portaren les víctimes de l'accident, i en enterar-se que entre els ferits hi havia qui podia ésser de Granollers, comprovà que no era així.

En Martí Llobet, greument ferit, no era el Martí Llobet de casa nostra.

Com cada estiu, han sortit de Barcelona les colònies escolars.

Com vols d'auells, els nens barcelonins s'han escampat per terres de Catalunya, fugint de la xafogor i del tribull de la gran ciutat.

Es bonic veure com els nens de les famílies més modestes també van a la torra! Tots iguals, amb el vestidet i el barretet de color de fil, donava goig veure'ls passar l'altre dia cap a Gualba.

I el goig era doble, en veure voleiar, entre els capets de la mainada barcelonina que sortien alegrois per les finestres dels vagons del carril, centenars de banderetes catalanes, anunci del periòdic per a infants *La Mainada*.

Els qui estímem la nostra parla, i la venerem com cosa sagrada — com és sagrat el llenguatge de tots els pobles de la terra — el cor s'ens obra a l'esperança, en pensar que els petits barcelonins que

Cò'm se triomfa en un negoci?

amb tota puntualitat els encàrrecs i tenir per norma **VENDRE BARATO** per a **VENDRE MOLT**.

Solament així s'explica l'èxit cada dia més gran i el crèdit que té entre el públic granollerí la

Sabateria Riera
Carrer d'en Prim, 7 : **GRANOLLERS**

El secret per a l'èxit d'un negoci consisteix en apoiar-se en la serietat comercial, entregar els articles de primera qualitat, servir